

знава че не е дозволено на изверженый священникъ да священодѣйствува; но има и друга една часть отъ народътъ, която незнай нищо отъ това; заради това, по причина на тия послѣдни-тъ пріемамъ и азъ приложението «въ знаене» като едно необходимо допълненіе на Предѣль-тъ. „

— Блаженѣйшій-тъ Патріархъ Антіохійскій:

„ Нуждно е войстину това приложеніе. „

— Благоговѣйнѣйшій-тъ архимандритъ и великий протосингелъ Доротей:

„ Позволете ми да представа съ почитаніе на блаженѣйшій-тъ архіепископъ Кипрскій като законовѣдецъ и опытенъ и осовершенствованъ въ каноническото право, и го попытамъ ако съществува въ другий нѣкой церковенъ Предѣлъ речь-та *въ знаніе*; защото до колкото поне помня азъ не съществува въ никой Предѣлъ, нито въ актове-тъ на вселенски-тъ Соборы, нито съмъ срѣщаля въ священни-тъ правила таква речь *въ знаніе*, нито такво опредѣлително нѣщо. И прилично е; защото предѣли-тъ и священни-тъ правила, които са церковно законоположеніе, завѣщаватъ серозно едини-тъ върху догма-та, а другите върху дѣяніе-то, тоестъ що трѣба да върваме, и що да правиме (*въпра*, и *дѣла*) и що да не правиме, безъ никое опредѣленіе *въденіемъ* или *невъденіемъ* (въ знаніе, или въ незнаніе); понеже убо това приложеніе, освѣнъ дѣто полага утвърженіе-то на законоположеніе-то въ сумнѣніе, но още и преступленіе-то му всякога ще ся намѣрва подъ покровителство-то на *незнаніе-то*. Незнане-то са взема подъ видъ въ едни само обстоятелства опредѣлены, когато са приспособлява наказателны-тъ гражданскій законъ, нои тогда не за